Till Ernst Bergman

1883 - 1887

Upsala, den 13
i Torsmånad, 1883.

Vän Ernst!

Ett hjertligt lycka till på det nya året!
Quod bonum, faustum felixque sit et tibi!
Gif mig i andanom ett vänskapens kraftiga handslag!

Då jag tryckes handen på en verklig vän, känner jag det alltid, såsom om en stärkande värmeström genomträngde hela mitt väsen. Ju flere vänner jag står i förbindelse med, dess starkare känner jag mig; och om jag någonsin behöfver denna styrka, så är det under det nu ingångna året, hvilket, såsom jag hoppas, i sin sjette månad skall se mig såsom student. Dessa egennyttiga tankar var det, som i förening med minnet af vårt sammanträffande förra året ingaf mig den tanken att på detta sätt träda i närmare förbin-

delse med dig. Du häpnar säkerligen, då du hör, att i dag mer än en vecka förflutit sedan jag beslöt att göra detta; det var på Fredagen den 5te. På Lördagen fick jag vid en tillfällig blick ut genom fönstret se ansigtet på en förbigående person, som så liknade din far, att jag först trodde, det var han, men sedan antog, att likheten blott var en inbillning hos mig, dock sänd för att bekräfta mitt nyssnämda brefskrifvaruppsåt. På Söndagen fick jag, såsom du sjelf vet, träffa både din far och bror i vårt hem. Och nu är det åter Lördag; en, två, tre.. sex dagar sedan dess. —

"Hm! Här har jag nu setat och undfägnat dig med bara "göja"[x] en hel sida och det bara för att öfvertyga dig, om hvilken karakterssvag stackare jag är, — hvilket du nog aldrig betviflat. Du får förlåta mig. Du kan ju hoppa öfver allt hittils skrifvet förutom de fyra första raderna.

Slut på Cap. 1.

Här pluggas, kan du nog förstå. Här repeteras Livius, hvilken poetiska och högstämmande sysselsättning tvingar mig

[x] Verbum Scolare Upsaliense

att försaka nöjet af skidlöpning m. fl. angenäma vinternöjen samt af ett lugnt irosittande och trefligt-pratande med mina härvarande vänner! Några dagar afbröts dock flit-idkandet af hitkomsten af en kusin från Stockholm, hvars för oss angenäma härvaro verkade mycket uppfriskande.

Men — solen sjunker, så ock mitt "geni". Min hjerna underrättar mig, att hon nu är länspumpad, — att jag nu får vara nöjd med att — och att du får vara belåten, att denna tragikomiska epistel nalkas sitt slut. Jaha de' — va' — schå — de' — ja (brukar en af mina lärare säga)

Slut på Cap. 2.

Återblick.

Vid genomläsandet af ofvanstående bör den gunstbenägne läsaren lätt finna, att han bör stanna vid att begrunda 1) datum, 2) öfverskriften, 3) de fyra första raderna, och 4) ingenting mera. Resten af opuset bör aldrig bevärdigas med en blick. Hoppandes, att du så gör, tecknar sig auctor

din vän Fredrik
C-n.

P.S. Äfven bedjandes dig, vördsamligen vara helsandes din moder.
Idem.

Stockholm och Diakonissanstalten den 4 Dec 1883.

Käre Ernst!

Härmed sänder jag confirmationsbetyget, på det att Ernst icke längre må behöfva tänka på dess uthämtning. Ja confirmationsbetyget —! Må käre Ernst flitigt öfva sig i den kunskap, Ernst har i dessa stycken! All annan kunskap, så god den än kan vara, lemnar hjertat tomt och kallt, om den icke genomlyses af "den öfversinneliga".

För tillfället erinrar jag mig ej, öfver hvilket språk jag talade till eder på söndagen; vill Ernst sjelf införa det på den tomma linien till göras.

Helsa Pappa, Mamma och bror
från vännen.
J. C. Bring

Wilhelm Hermanson

Kemi den 21 april 85.

Min obekante vän!

Det är nog med en viss tvekan jag nu fattar pennan i beråd att skrifva till en till ansigtet okänd – ty de par gånger vi träffats hafva väl lemnat föga minne af oss kvar – emedan man ändå alltid har en viss tvekan om huru den andra skall upptaga ett sådant meddelande. Det skulle vara mig kärt om du upptoge det som ett försök af en

och man kan ej annat än känna sig något uppretad öfver motpartiets tillvägagående. För min del är jag en ung=domlig vän af och, såsom jag hoppas, blifvande arbetare för den svenska bildning och det svenska språk som vi lyckats bevara under alla östliga stor=mar men som "fennomanerna" söka med all magt nedtram=pa och tillintetgöra. Numera hafva de gjort de obetydligaste saker till språkfrågor så att t. o. m. järnvägars byggande vid östra landbacken af fennoma=nernas främste pratmakare gjordes till en partifråga i det han uttryckte sig att järnvägen ej borde leda genom svenska utan finska trakter, änskönt

Och ofullständigt det än är att kunna föra till mog... vad det rör af evighetsarbete, som jag har med=

En helsning ville jag sända till Elg. J., som jag af Hanna mycket hört talas om. J. okänd och dock känd vänskap ...

ringa vän uppe i lappmarken till ett närmande genom utbyte af tankar och känslor och jag hoppas att på sådant sätt lära åtminstone delvis känna den Ernst Bergman, som jag ren genom Namnå lärt att känna medelbarligen.

Så är då det sagdt som jag ville och önskade uttala mig i, innan jag ansåg mig kunna fortsätta eller rättare uttryckt i sjelfva verket göra denna meddelelser; det är då naturligtvis om mig sjelf jag skall yttra mig, då ju ändamålet med denna af mig öppnade brefvexling är att vi skola komma att göra hvarandras bekantskap; men jag tänker ändå att genom ett bref en person kan göra bekantskap med en annan skriftligen utan att behöfva tala om sig sjelf, ty menniskan lyser ändå alltid sjelf fram mellan raderna.

Till en början [illegible] då skall jag första gången sist och slutligen ändå berätta om hvad jag tänker och känner i afseende på ett och annat.

Mitt lifliga intresse har jag fäst för denna termin vid vår nu i Helsingfors pågående landtdag. Det har många gång tyckts mig ledsamt att jag just nu denna termin ej skulle vara inne i hufvudstaden just för landtdagens skull. Hos oss ha verkligen partierna nu en längre tid stått i mycket skarp strid,

lag) i mig, och att lefva eller att känna fullt ett ett sant lif. — Det skall kännas mig [illegible]

godt, om jag af dig får svar på detta rader.
Förlåt mig att jag så här nalkats dig utan vidare.

Käre Ernst.

Hafva vi med stor ledsnad för ett par veckor sedan hört, att du allvarsamt hade insjuknat, så hafva vi med stor glädje nu hört af din Pappa förmannit, att du nu höll på att blifva frisk igen. Vi tacka Gud för detta och att han bevarat dig för dina Föräldrar, din Broder, äfven för oss, som hålla mycket af dig och nu på din födelsedag önska dig allt godt, hvilket förmenar dig i Guds välsignelse.

Vi sända dig härmed en liten present, fast det är svårt att veta, om det passar för dig och kan vara dig angenämt. Ta emot det, som ett bevis af vår tillgifvenhet, och då kan det alltid vara välkommet, det veta vi.

Bli nu snart alldeles frisk igen och måtte då väderleken bli så bra, att du kan flytta till landet, och der i fulla andetag inandas den herrliga vårluften.

Din moster och jag omfamna dig i tankarne —

Var god helsa äfven från oss dina kära Föräldrar och den Store Elof. Jag ser att mitt papper är någorlunda konstigt lagt. Skratta ej åt mig och tro mig

Din vän o. Morbror

[signature]

Stockholm
d. 26 Maj 84

börja våra små utflygter m.m. Att det kunde blifva till nytta för oss båda!

Mamma och systrarne äro på Blidö, hvarifrån jag haft några "kaltrader".

Kallad af annat, måste jag nu sluta att skrifva. Om ett litet häfte, som jag medsänder, kunde hjelpa till vid familjelifvet (eller "vårdnads"lifvet), vore det roligt. Jag hoppas, I skolen finna innehållet bättre än omslaget, som bär spår af åtskilliga resor.

Nu farväl! Jag ber om framförande af en tacksam och vördnadsfull helsning till "Olde's" i lilla fina stugan. Varen sjelfva hjertligt helsade af

Eder

Fredrik C.

Gud vare med oss alla!

Stockholm, Skeppsholmen 9
22/7 1885.

Mina kära vänner!

Det är visserligen ej brist på lust, som gjort, att jag först nu sänder Eder en tacksam helsning från mitt nya hem. Min tid har nämligen varit så der jemnt upptagen af hvarjehanda, som skolat ske, utan att något egentligt "arbete" sysselsatt mig. Brefskrifningen får komma, när den kan, huru för hjertat viktig den än i vissa fall kan vara.

Det hjertligaste tack för dagarne på Avesjö till alla och hvar och en! Huru sökte Ni ej att bereda mig uppfriskning och trefnad på alla upptänkliga sätt. Och då jag nu blef ett ovärdigt föremål för så mycken

vänlighet, kan jag med sanning betyga, huru bra Ni lyckades. Själ och kropp fingo en riktig uppfriskning under de lyckliga dagarne. Gamla hjerteband blefvo och nu "hårdt åtdragna" och Alvsjö, förr omgifvet af hemlighetsfulla moln, har blifvit ett kärt ställe äfven för mig. — Tack, tack!

Nu kan jag ständigt föreställa mig, huru Edert lif förflyter derute. Den utmärkta bryggan är väl färdig, och Ernst står och njuter af att se, hur fint "Ljusterö" lägger till. Kaptenen var mycket förtjust öfver kartan, och har han nu fått prick med vid "stenudden", tänker jag, han skiner som sin babords lanterna. — De fula enbuskarne och det torra riset knoga väl i väg till rishögen i daglig procession, kan jag tro, och kossan råmar "sin långa längtan" inom tredubbelt stängsel, och kisse flyger i väg, som en pil utför backen. Och borta i Linnda-sa-

len ringla sig så småningom murarne af den magnetiska Troijeborg, - och smålandstösen A hoppar fram öfver "sjöarne" sedan det snö-re hvarmed bå-ten är fästad vid stran-den blifvit löskuutet." Hur står det till med gamla, hvita båten?

Min Morbror och Moster kommo hit i Söndags morgse, medförande min sjuka kusin från Ronneby. Hon är ännu ganska klen och mycket känslig i nerverna och måste ligga stilla hela dagarne. Det är mycket ledsamt att se en af sina bästa kusiner, som så väl kunde behöfva stärkas af sommarsol, sommarluft och sommarvind, så instängd och fängslad af sjukdomen. Det är också ett verkligt lidande att ha en sjuk nära sig och ej vara läkare och kunna försöka hjelpa. — Men hvad rätt har väl jag att klaga öfver lidanden?

Min friska kusin-pojke och jag skola nu

4p.

Stockholm 5.11.97

Broder Ernst!

Afsigtligt har jag uppskjutit att tacka för afhandlingen, till dess jag kunnat genomläsa densamma. Och i olikhet med hvad som plägar blifva fallet med gradual- och lektors- och docent-afhandlingar, har jag verkligen fullständigt genomläst ditt arbete. Jag tackar dig nu efter läsningen uppriktigt, icke blott för det personliga i och med afhandlingens tillsändande, utan framför allt för inne-

hållet. Den moderna teolo-
gien har erhållit en skarp
belysning från en hufvud-
sida. Jag har i detta arbete
velat spåra uttrycket [?] af
ett andligt fideikommiss. Din
hemgångne kära fader höll
så rent och klart på för-
samlingens urgamla be-
kännelse om vår Herres
och Frälsares person. Genom
din afhandling klingar
också en grundton af
ett tydligt [?] vittnesbörd.
Och det är därför jag
tackar dig. Måtte de
allvarsamme forskare [?] af
den store Mästaren till
att helt och djupt omfatta
korsets och försoningens

evangelium och så droppa
in detta evangelium under
lektionernas [?] hedja [?] i ung-
domens hjertan!

Din kära Moder träffa-
de jag i går. Vi hade ett sam-
tal om grifttalet, som nu
snart kan sändas ut. Måtte
hon skörda en rik evighets-
vinst af sorgen och saknaden!
Och måtte Du och Elof,
hvar och en på sitt område,
till menniskors båtnad tro-
get förvalta eder faders
andearf!

Med gammal vänskap

Th. Mazer [?]